

Αριθμός 77 /2015

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΞΥΛΟΚΑΣΤΡΟΥ

Αποτελούμενο από την Ειρηνοδίκη Ξυλοκάστρου Ευγενία Κουδούνη και τη Γραμματέα Ειρήνη Σιγάλα.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 19 Μαρτίου 2015, για να δικάσει την υπόθεση :

Του αιτούντα : Κων/νου Παπουτσόπουλου του Παναγιώτη, κατοίκου Καρυωτικών, ο οποίος παραστάθηκε μετά της πληρεξουσίας του Δικηγόρου Ελένης Μεζίνη.

Του καθού η αίτηση: Του Ν.Π.Δ.Δ. ,με την επωνυμία «Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων», το οποίο εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, το οποίο παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου του Δικηγόρου Δημητρίου Παπαβενετίου

Ο αιτών ζήτησε να γίνει δεκτή η από 06-05-2014 αίτησή του, που κατατέθηκε στη Γραμματέα του Δικαστηρίου τούτου, με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 75/14 και προσδιορίστηκε δικάσιμος η 04-12-2014, και, μετά από αναβολή, συζητήθηκε κατά την πιο πάνω αναφερομένη δικάσιμο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίδων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν αυτοί δεκτοί.

Ακολούθησε συζήτηση, όπως σημειώνεται στα πρακτικά.

Μελέτησε τη δικογραφία

Σκέφθηκε κατά το Νόμο.

Με την κρινόμενη αίτηση, ο αιτών, επικαλούμενος έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας και μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του προς τον πιστωτή, που αναφέρεται στην περιεχόμενη στην αίτηση αναλυτική κατάσταση, ζητεί τη ρύθμιση των χρεών του, σύμφωνα με το σχέδιο διευθέτησης που

υποβάλλει και αφού ληφθούν υπόψη η περιουσιακή και οικογενειακή του κατάσταση, που εκθέτει αναλυτικά, με σκοπό την απαλλαγή του απ' αυτά. Με το παραπάνω περιεχόμενο η αίτηση είναι επαρκώς ορισμένη και αρμόδια καθ' ύλη και κατά τόπο εισάγεται προς εκδίκαση στο παρόν Δικαστήριο, κατά τη διαδικασία της εκουσίας δικαιοδοσίας των άρθρων 741 επ. ΚΠολΔ (άρθρο 3 ν. 3869/2010), είναι δε νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1,4,8,9 και 11 του ν. 3869/2010. Τηρήθηκε η προβλεπόμενη από το νόμο προδικασία, με την αποτυχία δικαστικού συμβιβασμού και δεν εκκρεμεί άλλη αίτηση του αιτούντος για ρύθμιση των χρεών του, στο Δικαστήριο αυτό ή άλλο Ειρηνοδικείο της χώρας, ούτε έχει απορριφθεί προγενέστερη αίτησή του, για ουσιαστικούς λόγους. Πρέπει, επομένως, η κρινόμενη αίτηση να ερευνηθεί, περαιτέρω, και κατ' ουσίαν.

Ισχυρίζεται το καθού ΝΠΙΔΔ, με την επωνυμία «Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων», ότι η αίτηση είναι απαράδεκτη ως προς αυτό, διότι η απαίτησή του δεν μπορεί να υπαχθεί στη ρύθμιση του ν. 3869/2010, καθώς ο αιτών έχει εκχωρήσει, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 62 ν. 2214/1994 και 25 ν. 3867/2010 μέρος των τακτικών μηνιαίων αποδοχών του, το οποίο έχει εξέλθει από την περιουσία του. Επί του ισχυρισμού αυτού λεκτέα τα κάτωθι: Σύμφωνα με το άρθρο 62 του Ν 2214/1994 «Αντικειμενικό σύστημα φορολόγησης και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 75 Α'), για την εξυπηρέτηση και ασφάλεια των τοκοχρεωλυτικών δανείων, που χορηγούνται από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, για την απόκτηση πρώτης κατοικίας από δημοσίους υπαλλήλους, τους συνταξιούχους και τους λοιπούς δικαούμενους, κατά την κείμενη νομοθεσία, κάθε δανειζόμενος υποχρεούται να εκχωρήσει υπέρ του δανειστή α) μέχρι τα 6/10 όλων γενικά των τακτικών μηνιαίων απολαβών του (μισθός, επιδόματα, μηνιαία αναλογία δώρων Χριστουγέννων και Πάσχα, ΔΙΒΕΕΤ κλπ), β)

μέχρι τα 6/10 της κανονισθησομένης κύριας και επικουρικής συντάξεώς του και όλων γενικά των μερισμάτων και άλλων παροχών, που τακτικά λαμβάνει από τα ασφαλιστικά του ταμεία, γ) τα $\frac{3}{4}$ από το εφάπαξ βοήθημα που χορηγείται σ' αυτόν από οποιοδήποτε ασφαλιστικό φορέα ή από την οριζόμενη από την εργατική νομοθεσία αποζημίωση, λόγω λύσεως της εργασιακής σχέσεως (παρ. 1). Οι πιο πάνω εκχωρήσεις είναι ισχυρές, καταργούμενης κάθε αντίθετης γενικής ή ειδικής διάταξης (παρ. 2). Κατά τη διάταξη δε του άρθρου 19 Ν. 2322/1995 (ΦΕΚ Α'-143), οι ρυθμίσεις του άρθρου 62 του Ν. 2214/1994 ισχύουν και στο Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο. Τροποποιήσεις και συμπληρώσεις στο άρθρο 62 ν. 2214/1994 επέφεραν οι νόμοι 3453/2006 (ΦΕΚ Α'74/7-4-2006) και 3867/2010 (ΦΕΚ Α'128/3-8-2010). Σύμφωνα με το άρθρο 25 παρ. 6 του ν. 3867/2010, με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων, μπορεί, ύστερα από αίτηση του υπόχρεου, να καθορίζονται όροι εξυπηρέτησης, επιμέρους συμφωνίες των δανειακών συμβάσεων και η διευθέτηση των τόκων υπερημερίας των μη κανονικά εξυπηρετούμενων οποιοδήποτε είδους δανειακών συμβάσεων, που έχει χορηγήσει προς φυσικά πρόσωπα το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων. Όπως γίνεται δεκτό από δημοσιευθείσες αποφάσεις επί αιτήσεως του άρθρου 4 παρ. 1 του ν. 3869/2010, με τις παραπάνω ειδικές για το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων διατάξεις, ορίζεται εκ του νόμου εκχώρηση κατά τα ποσοστά που αναφέρονται επί των αποδοχών του δανειολήπτη, για την εξόφληση του δανείου και η διαδικασία ρυθμίσεως των μη κανονικά εξυπηρετούμενων δανείων, που έχει χορηγήσει το εν λόγω Ταμείο. Κατά τις εν λόγω αποφάσεις, ο ν. 3869/2010 ρυθμίζει γενικά τις οφειλές υπερχρεωμένων προσώπων, χωρίς καμμία αναφορά ή τροποποίηση των παραπάνω ειδικών ρυθμίσεων των μη εξυπηρετούμενων οφειλών προς το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων και, συνεπώς, για τις τελευταίες οφειλές εξακολουθούν να

ισχύουν οι διατάξεις των άρθρων 62 ν. 2214/1994 και 25 παρ. 6 ν. 3867/2010 (Ειρ. Αθηνών 15/2011, Ειρ. Αθηνών 48/2011, Ειρ. Πατρών 4/2011 ΤΠΝ ΝΟΜΟΣ). Κατά την άποψη, όμως, του παρόντος Δικαστηρίου, οι διατάξεις του ν. 3869/2010, καίτοι είναι γενικότερες σε σχέση με αυτές του άρθρου 62 ν. 2214/1994 και του άρθρου 25 ν. 3867/2010, κατήργησαν σιωπηρά κάθε άλλη προηγούμενη διάταξη, που ρυθμίζει τον τρόπο αποπληρωμής των δανείων, τα οποία δεν εξυπηρετούνται κανονικά, καθόσον, με τις διατάξεις του ν. 3869/2010, σκοπείται η ελάφρυνση των δανειοληπτών από την υπερχρέωση, μέσω της λήψης παντός είδους δανείων, και η αποκατάσταση της παραγωγικής τους δυνατότητας, η οποία υποσκάπτεται από το βάρος των χρεών τους (ο απεγκλωβισμός των δανειοληπτών από την περιθωριοποίηση λόγω της υπερχρέωσης, όπως αναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση του ν. 3869/2010), έτσι ώστε η αποδυνάμωση των (ενοχικών) δικαιωμάτων του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων και του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου (και όχι η κατάργησή τους, καθόσον, με τις ρυθμίσεις του ν. 3869/2010, τα εν λόγω πιστωτικά ιδρύματα μπορούν να ικανοποιηθούν συμμετρως ή προνομιακά, στην περίπτωση που έχουν εμπράγματη εξασφάλιση σε σχέση με τους υπόλοιπους πιστωτές του οφειλέτη) να επιβάλλεται από λόγους γενικότερου κοινωνικού συμφέροντος, ενώ η προνομιακή μεταχείριση των ανωτέρω πιστωτικών ιδρυμάτων έναντι των υπολοίπων πιστωτών, με βάση τις προαναφερόμενες διατάξεις νόμων, δεν είναι ανεκτή δικαιοπολιτικά, διότι ο νομοθέτης, με το νόμο για τα υπερχρεωμένα φυσικά πρόσωπα, θέλησε να υπαχθούν στις ρυθμίσεις του οι χρηματικές οφειλές από δάνεια προς όλους τους πιστωτές (ιδιωτικά και μη), επιπρόσθετα δε, στην περίπτωση που ήθελε να εξαιρέσει του νόμου αυτού τις οφειλές προς τα ανωτέρω δύο πιστωτικά ιδρύματα, το πρώτο από τα οποία είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, θα το είχε πράξει ρητώς, όπως στην

περίπτωση των οφειλών από τέλη προς ΝΠΔΔ (άρθρο 1 παρ. 2 στοιχ. β'), οι οποίες, όπως και οι λοιπές οφειλές της ίδιας, ως άνω, διάταξης (εξαιρούμενες της ρύθμισης χρεών και απαλλαγής), προέρχονται από την άσκηση δημόσιας εξουσίας ή από σχέσεις δημοσίου δικαίου, περιπτώσεις, δηλαδή, στις οποίες το φυσικό πρόσωπο έχει την ιδιότητα του διοικούμενου (οφειλές από φόρους και τέλη προς το Δημόσιο και τους ΟΤΑ, διοικητικά πρόστιμα, χρηματικές ποινές, ασφαλιστικές εισφορές) και όχι του ιδιώτη-αντισυμβαλλομένου (πιστούχου), κατ'άρθρο 361 ΑΚ, ενώ η ίδια, ως άνω, διάταξη νόμου δεν διαλαμβάνει τίποτε για οφειλές από δάνεια, που χορήγησαν νπδδ, όπως είναι, εν προκειμένω, το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων (βλ. Ειρ. Κορ. 677/2012, ΕιρΠατρ 89/2012, ΕιρΘεσς.1239/2012 και 6758/2011 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, Βενιέρης-Κατσάς Εφαρμογή του ν 3869/2010 σελ. 120επ.) Επομένως, η απαίτηση του καθού Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του ν. 3869/2010 και τα όσα αντίθετα υποστηρίζει αυτό στερούνται βασιμότητας.

Από την περιεχόμενη στα ταυτάριθμα με την παρούσα Πρακτικά ένορκη κατάθεση του μάρτυρα του αιτούντος, τα έγγραφα που επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι και όλη γενικά τη διαδικασία απεδείχθησαν τα εξής: Ο αιτών είναι 49 ετών και εργάζεται ως δασοφύλακας στο Δασαρχείο Ξυλοκάστρου. Είναι έγγαμος με τη Γαρυφαλιά Μιχαλάκη και από το γάμο τους έχουν αποκτήσει δύο τέκνα, τον Παναγιώτη ηλικίας 16 ετών, που φοιτά στην Α' τάξη του Λυκείου και τη Μαριάννα ηλικίας 13 ετών, που φοιτά στην Α' τάξη του 2^{ου} Γυμνασίου Ξυλοκάστρου. Οι καθαρές μηνιαίες αποδοχές του αιτούντος από την άνω εργασία του ανέρχονται, στο ποσό των 1020 ευρώ, παρακρατείται δε από αυτό μηνιαίως από το καθού Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, για την αποπληρωμή στεγαστικού δανείου, που έχει λάβει ο αιτών από αυτό, ποσό 676,55 ευρώ και απομένει στον αιτούντα το ποσό των 343,45 ευρώ.

Η σύζυγος του αιτούντος είναι αγρότισσα και το ετήσιο εισόδημά της ανέρχεται στο ποσό των 3000 ευρώ περίπου, κατά δε το έτος 2013 αυξήθηκε σε 6634,68 ευρώ, λόγω, της πρόσθετης απασχόλησής της ως καθαρίστρια σε ξενοδοχείο του Ξυλοκάστρου. Τα ετήσια εισοδήματα του αιτούντος, κατά τα οικονομικά έτη 2010,2011,2012,2013 και 2014 ανήλθαν στα ποσά των 21448 ευρώ, 19358,60 ευρώ, 18501,52 ευρώ, 12822,32 ευρώ και 13710 ευρώ αντίστοιχα. Σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της κρινόμενης αίτησης, ο αιτών έλαβε από το καθού πιστωτικό ίδρυμα, δυνάμει της από 27-6-2005 δανειακής σύμβασης, στεγαστικό δάνειο, με υπόλοιπο οφειλής σήμερα 170.490,60 ευρώ, είναι δε η απαίτηση αυτή εμπραγμάτως ασφαλισμένη, ήτοι με υποθήκη επί του ακινήτου της κύριας κατοικίας του αιτούντος. Τα εισοδήματα, όμως, αυτά του αιτούντος συγκρινόμενα με τις ληξιπρόθεσμες οφειλές του από την παραπάνω δανειακή σύμβαση, δεν του επιτρέπουν να ανταποκριθεί στην εξυπηρέτηση του κύριου όγκου του χρέους του, η δε αρνητική αυτή σχέση μεταξύ της ρευστότητας και των οφειλών του, κατά την τρέχουσα χρονική περίοδο, δεν αναμένεται να βελτιωθεί, λόγω και της οικονομικής κρίσης που μαστίζει τη χώρα τα τελευταία χρόνια, ενώ, παράλληλα, οι δανειακές του υποχρεώσεις αυξάνονται,συνεχώς, λόγω της επιβάρυνσης του άνω δανείου με τόκους υπερημερίας. Συνεπώς, συντρέχει, στην προκειμένη περίπτωση, μόνιμη και διαρκής πραγματική αδυναμία του αιτούντος πληρωμής των άνω ληξιπρόθεσμων οφειλών του προς το μετέχον πιστωτικό ίδρυμα. Στα περιουσιακά στοιχεία του αιτούντος περιλαμβάνονται α) ισόγεια οικία εμβαδού 122,422τ.μ., με υπόγειο εμβαδού 122,422 τ.μ. , που βρίσκεται εντός των ορίων του οικισμού Καρυωτικών της Τοπικής Κοινότητας Καρυάς του Δήμου Ξυλοκάστρου-Ευρωστίνης Κορινθίας και στη θέση «Λάκκα», αντικειμενικής αξίας 63170.78 ευρώ (βλ. έντυπο Κ2 υπολογισμού αξίας κτισμάτων με αντικειμενικά κριτήρια της Σ/φου

Ευλοκάστρου Αργυρούς Νάκου), αποτελεί δε η οικία αυτή την κύρια κατοικία του αιτούντος και της οικογενείας του, β) η κυριότητα κατά ποσοστό 1/3 εξ αδιαιρέτου μιας κάθετης ιδιοκτησίας εμβαδού 153,50 τ.μ., όμορης με την άνω οικία του αιτούντος, αντικειμενικής αξίας (του άνω ποσοστού) 255,58 ευρώ (βλ. ΕΤΑΚ 2009) και γ) ένα ΙΧΕ αυτοκίνητο, μάρκας HONDA MOTOR, τύπου CIVIC, 1590cc, πρώτης κυκλοφορίας το έτος 2004, η εμπορική αξία του οποίου ανέρχεται στο ποσό των 2800 ευρώ περίπου. Η ρύθμιση των οφειλών του αιτούντος θα γίνει κατ'αρχήν με μηνιαίες καταβολές απευθείας στον άνω πιστωτή του από τα εισοδήματά του, επί πέντε χρόνια, που θα αρχίζουν αμέσως από την κοινοποίηση προς αυτόν της απόφασης (άρθρο 8 παρ. 2 ν. 3869/2010, όπως ισχύει, μετά την τροποποίησή του με το ν. 4161/2013). Με βάση τα πιο πάνω εισοδήματα του αιτούντος και αφού ληφθούν υπόψη οι βασικές βιοτικές ανάγκες αυτού και της οικογενείας του, οι οποίες καλύπτονται εν μέρει και με τη συνεισφορά της συζύγου του, το προς διάθεση στον άνω πιστωτή του ποσό πρέπει να ορισθεί σε 200 ευρώ μηνιαίως. Περαιτέρω, τα άνω υπό στοιχεία β' και γ' περιουσιακά στοιχεία του αιτούντος δεν κρίνονται πρόσφορα προς εκποίηση, διότι εκτιμάται ότι δεν θα αποφέρουν αξιόλογο τίμημα, λόγω της μικρής τους αξίας, λαμβανομένων υπόψη και των εξόδων της διαδικασίας εκποίησης (αμοιβή εκκαθαριστή, έξοδα δημοσιεύσεων κλπ). Για την άνω κύρια κατοικία του ο αιτών υποβάλλει αίτημα εξαίρεσης από την εκποίηση, το οποίο πρέπει να γίνει δεκτό, δεδομένου ότι η άνω αντικειμενική της αξία δεν υπερβαίνει το προβλεπόμενο από τις ισχύουσες διατάξεις όριο αφορολόγητης απόκτησης πρώτης κατοικίας, προσαυξημένο κατά 50%. Θα πρέπει, επομένως, να ορισθούν μηνιαίες καταβολές, το ποσό των οποίων, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 2 του ν. 3869/2010, όπως ισχύει, μετά την τροποποίησή του από το άρθρο 17 παρ. 1 ν. 4161/2013, ανέρχεται στο 80% της αντικειμενικής αξίας της κύριας

κατοικίας , ήτοι στο ποσό των 50536,62 ευρώ (63170,78X80%). Ο χρόνος αποπληρωμής του ποσού αυτού πρέπει να ορισθεί σε 20 χρόνια (240 δόσεις), λαμβανομένων υπόψη του ύψους του χρέους που πρέπει να πληρώνει ο αιτών για τη διάσωση της κατοικίας του, της οικονομικής του δυνατότητας και της ηλικίας του. Έτσι, το ποσό κάθε μηνιαίας δόσης ανέρχεται σε 210,56 ευρώ (50536,62 : 240). Παράλληλα, πρέπει να του χορηγηθεί περίοδος χάριτος πέντε χρόνων, ώστε να μη συμπέσει η τελευταία αυτή ρύθμιση με την πιο πάνω των καταβολών επί πενταετία και επιβαρυνθεί με δύο μηνιαίες δόσεις, με κίνδυνο να φανεί ασυνεπής στις υποχρεώσεις του. Η καταβολή , επομένως, των δόσεων, για τη διάσωση της κατοικίας του αιτούντος, θα ξεκινήσει την πρώτη μέρα του πρώτου μήνα, πέντε χρόνια μετά την κοινοποίηση προς αυτόν της παρούσας απόφασης. Κατ'ακολουθία των ανωτέρω, πρέπει η κρινόμενη αίτηση να γίνει δεκτή και κατά την ουσία της και να ρυθμιστούν τα χρέη του αιτούντος, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο διατακτικό. Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται, κατ'άρθρο 8 παρ. 6 ν. 3869/2010.

Για τους λόγους αυτούς,

Δικάζει κατ'αντιπολίαι των διαδίκων.

Δέχεται την αίτηση.

Ρυθμίζει τα χρέη του αιτούντος με μηνιαίες καταβολές προς τον μετέχοντα πιστωτή, επί μία πενταετία, οι οποίες θα ξεκινήσουν την πρώτη μέρα του πρώτου μήνα, μετά την κοινοποίηση προς αυτόν της παρούσας απόφασης, ποσού εκάστης διακοσίων (200) ευρώ.

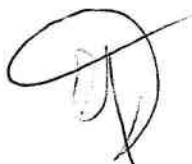
Εξαιρεί της εκποίησης την κύρια κατοικία του αιτούντος, ήτοι μία ισόγεια οικία μεβαδού 122,42 τ.μ., με υπόγειο εμβαδού 122,42 τ.μ., κείμενη εντός των ορίων του οικισμού Καρυωτικών της Τοπικής Κοινότητας Καρυάς του Δήμου Ευλοκάστρου-Ευρωστίνης Κορινθίας και στη θέση «Λάκκα». Επιβάλλει στον αιτούντα την υποχρέωση να καταβάλει στο καθού πιστωτικό ίδρυμα , με την επωνυμία «Ταμείο

Παρακαταθηκών και Δανείων», για τη διάσωση της κατοικίας του, το ποσό των 50536,62 ευρώ, η αποπληρωμή του οποίου θα γίνει σε 20 χρόνια, με 240 ισόποσες μηνιαίες καταβολές των 210,56 ευρώ εκάστης. Η καταβολή των μηνιαίων αυτών δόσεων θα ξεκινήσει την πρώτη ημέρα του πρώτου μήνα, πέντε χρόνια μετά την κοινοποίηση προς αυτόν της παρούσας απόφασης και θα γίνει χωρίς ανατοκισμό, με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου, με το κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε δημόσια, στο ακροατήριο του Ειρηνοδικείου Ξυλοκάστρου, την 20^η Ιουλίου 2015, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση.

Η Ειρηνοδίκης

Η Γραμματέας

